

Ko parašas negali ištaisyti

Kai techninis kanalas netinka jautriems duomenims, joks pasirašytas sutikimas nepadaro jo tinkamu. Vienintelis dalykas, kurį parašas pakeičia, yra klaidinga ramybė to, kas jį gauna; duomenys keliauja lygiai tuo pačiu keliu.

Kad suprastume: Susitikime kažkas sako su geriausiai ketinimais: „visi naudoja WhatsApp; tegul klientai pasirašo sutikimą ir viskas“. Tai skamba kaip stropumas – yra popierius, parašas, data. Tačiau tas parašas neperkelia duomenų iš vietos, o pasirašantis asmuo beveik niekada nėra vienintelis asmuo, kurio privatumas keliauja tuo kanalu. Ir net jei jis būtų toks, joks parašas nelegalizuoja neteisėto veiksmo.

Išeitis, kuri atrodo kaip sveikas protas

Scena kartojasi kontorose, kabinetuose ir konsultacijose – taip pat ir daug mažiau iškilmingose vietose. Dažytojas, siunčiantis kliento buto nuotraukas. Santechnikas, persiunčiantis sąskaitą su vardu, adresu ir telefonu. Taksi vairuotojas, savo telefone išsaugojęs kiekvieną rytą paimamo asmens adresą. Savarankiškai dirbantis asmuo, per pokalbių programėlę siunčiantis jį pasamdžiusio asmens asmens tapatybės kortelės nuotrauką. Nereikia teismo dramos, kad telefonu cirkuliuotų duomenys asmenų, kurie nesate jūs pats.

Ir bet kurioje iš tų vietų anksčiau ar vėliau atsiranda ta pati elegantiška išeitis. Kažkas iškelia abejonę – ar teisinga tai siųsti per čia? – ir, prieš pokalbiui tampa nepatogiam, sulaukiamas patogus atsakymas: tegul klientas pasirašo sutikimą. Jei jis duoda leidimą, viskas gerai.

Tai patraukli išeitis, nes ji išsprendžia nepatogumą nepriverčiant keisti įrankio, nieko naujo neišmokstant, be jokių išlaidų. Ji turi stropumo formą: dokumentas, parašas, data. Ir vis dėlto ji neišsprendžia problemos, kurią ketino išspręsti. Ji ją paslepia.

Parašas neperkelia duomenų

Verta pradėti nuo paprasčiausio dalyko, nes būtent jis yra nepastebimas. Sutikimas yra popieriaus lapas. Jis nepakeičia to, kur keliauja pranešimas, nei kuriame serveryje lieka kopija, nei kas gali ją perskaityti, jei gaunamas atitinkamas nurodymas arba įvyksta saugumo spraga. Kliento dokumentas ir toliau keliaus per tą pačią infrastruktūrą, toje pačioje šalyje, valdomą tos pačios įmonės, su parašu ar be jo.

Vienintelis dalykas, kuris pasikeičia gavus parašą, yra profesionalo dvasinė būseną: nuo abejonės pereinama prie klaidingos ramybės, kuri neatitinka jokio realaus duomenų kelio pokyčio. Parašas yra leidimas, kurį žmogus suteikia pats sau, kad ir toliau darytų lygiai tą patį.

Leidimas, kurio niekas kambaryje negalėjo duoti

Štai čia ir yra esmė. Pagalvokime apie skyrybas. Klientas pasirašo sutikimą: gerai, tegul jo duomenys keliauja ten, kur reikia. Tačiau tuo kanalu keliauja ne tik kliento duomenys. Keliauja kitos šalies vardas. Keliauja nepilnamečio, dėl kurio globos diskutuojama, duomenys. Keliauja eksperto išvada, trečiojo asmens liudijimas, sutuoktinio sąskaitos numeris.

Nė vienas iš tų žmonių nesėdėjo kabinete. Nė vienas nieko nepasirašė. Profesionalas gavo leidimą iš vienintelio asmens, kuris nebuvo visa problema, ir toliau tvarkė visų tų asmenų duomenis nieko iš jų neprašydamas – nes negalėjo paprašyti.

Tas pats nutinka su darbo byla, kurioje minimi kiti darbuotojai, su klinikinė išvada, kurioje kalbama apie šeimos narius, su deklaracija, kurioje nurodyti paties kliento tiekėjai ir klientai. Trečiojo asmens informacija nenustoja būti saugoma todėl, kad ją pateikęs asmuo pasirašė popierių. Jis neturėjo teisės to autorizuoti.

Yra dalykų, kurių parašas nepasiekia

Yra riba, kurią beveik niekada neišbandome: parašas pasiekia tik tai, kas priklauso jums. Tai, kas jūsų, galite perleisti. Tai, kas kito – ne, kad ir kaip gražiai pasirašytumėte.

Tėvas negali pasirašyti leidimo, kad jo vaikui būtų padaryta žala. Tas popierius nieko vertas, ir ne todėl, kad jam trūktų antspaudo: nes tėvas niekada neturėjo teisės duoti tokio leidimo. Kliento sutikimas veikia taip pat – jis apima tai, kas priklauso jam, ir tuo pasibaigia.

Ir net šioje riboje jis neapima visko. Parašas nepadaro teisėtu to, ko įstatymas neleidžia, nesvarbu, kas jį pasirašytų. Sutikimas nėra universalus raktas: tai raktas, kuris atidaro tik vienas duris – savas, ir net tos durys neleidžia patekti į tai, kas yra draudžiama.

Ir tai reikia pasakyti tiesiai šviesiai, nes tai dalis, kuri beveik niekada nesakoma: prašyti – ar duoti – parašą tam, kad būtų bandoma apsisaugoti nuo to, ko įstatymas neleidžia, nėra neutralus veiksmas, kuris tiesiog nesukelia pasekmių. Priklausomai nuo atvejo, pats bandymas tai padaryti yra naujas pažeidimas. Tai neišsprendžia problemos: tai ją pablogina.

Parašas, kuris atsigręžia prieš jus

Ir yra posūkis, į kurį verta pažvelgti tiesiai. Sutikimo gavimas nepalieka profesionalo tokioje pačioje padėtyje: tai jį palieka blogesnėje.

Nes tas popierius yra, visų pirma, įrodymas, kad kažkas uždavė teisingą klausimą – ar tai tinkama? – ir atsakė į jį placebo, o ne sprendimu. Tą dieną, kai reikės paaiškinti, kodėl trečiojo asmens duomenys atsidūrė ten, kur neturėjo, pasirašytas sutikimas nebus tas skydas, kurį įsivaizdavote: tai bus dokumentas, įrodantis, kad rizika buvo žinoma ir buvo pasirinkta ją uždengti parašu. Tariamasis stropumas palieka pėdsaką. Parašas nearchyvuoja problemos; jis ją datuoja.

Vienintelis dalykas, kuris tai išsprendžia

Jei parašas nieko neišsprendžia, kas tada išsprendžia? Tik vienas dalykas: kad duomenys nepatektų ten, kur jie neturi patekti.

Kai kanalas neperduoda dokumento kopijos trečiajai šaliai – nes jis keliauja tiesiai iš siuntėjo įrenginio į gavėjo įrenginį, be serverio viduryje, kuris jį išsaugotų – nėra ko autorizuoti, nėra iš ko prašyti leidimo ir nėra nepatogaus pėdsako, kurį vėliau reikėtų pateisinti. Problema netvarkoma forma: ji išnyksta, nes architektūra jos net nesukuria.

Tai nėra vieno įrankio savybė – tai dizaino savybė, ir yra daugiau nei vienas būdas ją turėti. Tai, kas skiria šiuos įrankius nuo kitų, nėra geriau suformuluotas pažadas teisiniame pranešime, o tai, kad jiems nereikia, kad kas nors pasirašytų, kad jie atitiktų reikalavimus.

Parašas yra civilizuotas būdas paprašyti leidimo. Tačiau leidimo galima prašyti tik iš to, kas yra priešais jus. O beveik visuose jautriuose duomenyse, kuriuos tvarko profesionalas, asmenys, kurių privatumas iš tikrųjų yra

pavojuje, nėra tame kambaryje, jie nepasirašys ir neturėtų jokios priežasties pasitikėti tuo, kad kažkas pasirašo už juos. Todėl teisingas klausimas niekada nebuvo „kaip man gauti šį leidimą?“, o „kodėl man reikia leidimo tam, ko tinkamai pasirinktas kanalas manęs nepriverstų prašyti?“.

Redaktoriaus pastaba: kai šiose Cuadernos minimos įmonės ar produktai, tai nėra kaltinimas. Tie, kurie juos kuria, atlieka darbą, kurį milijonai žmonių naudoja ir vertina. Mes nurodome struktūrinį dalyką — modelį, o ne prekės ženklą. Prekės ženklai pateikiami kaip pavyzdžiai, nes juos skaitytojas atpažįsta.

Skaityti toliau

- Šioje Užrašinėje tyčia paliekamos nuošalyje normatyvinės detalės – straipsniai ir nuosprendžiai – nes argumentas, kurį ji griaua, nėra teisinis: tai patogi išeitis. Teisinis pagrindas, kodėl kanalas yra svarbus, pateikiamas kitose dviejose Užrašinėse.
- *BDAR ir profesionalus susirašinėjimas: kodėl dauguma pažeidžia taisykles to nežinodami* – tarptautiniai perdavimai, duomenų valdytojas ir atgalinis skaitmeninis pėdsakas.
- *Profesinė paslaptis skaitmeninėje eroje* – kodėl konfidencialumas turi būti garantuojamas architektūros, o ne pažado.

[← Ankstesnis Tikras vs tariamas privatumas: klausimai, kuriuos verta užduoti sau](#)

Naujausi skaitiniai

- [Analizė · 2026 m. gegužės 26 d. Tikras vs tariamas privatumas: klausimai, kuriuos verta užduoti sau](#)
- [Analizė · 2026 m. gegužės 25 d. Self-hosting kaip profesinė praktika](#)
- [Konceptija · 2026 m. gegužės 23 d. 24 žodžiai: kas yra kriptografinė tapatybė](#)

Pasiimkite šį straipsnį su savimi ten, kur jums reikia.

[↓ Markdown](#) [↓ Paprastas tekstas](#) [↓ PDF](#)

Failas bus atsisiųstas į jūsų įrenginį. Iš ten galite jį išsaugoti, importuoti į Solo2 arba bendrinti bet kur. Cuadernos nusprendžia ne jūsų naudai dėl paskirties vietos.

Vaško antspaudas · SHA-256 fda17a73ff561d8ecba532cc39b3418f8b4b949258bc77b811ca21ca2e7b7ba9

Cuadernos Lacre · [Menzuri Gestión S.L.](#) leidinys · parašė R.Eugenio · redagavo [Solo2](#) komanda.

Ši svetainė nenaudoja slapukų. Viskas, ką įkelia jūsų naršyklė, yra mūsų parašyta arba prižiūrima ir priglobta mūsų Europos serveriuose: anoniminis lankytojų skaitiklis („Umami“, savarankiškai priglobtas) ir minimalus „JavaScript“, reikalingas kalbos pasirinkimui ir jūsų šviesios/tamsios temos nustatymui, kuris išsaugomas jūsų pačių įrenginyje. Be trečiųjų šalių išteklių, be seklių, be profiliavimo, be dalijimosi duomenimis. Jei norite mus sekti: [RSS](#).